

skal løses i forbindelse med eventuelt lørdagsåbent; ministeren beskrev nogle af dem. Jeg synes, at de spørgsmål selvfølgelig skal drøftes under forhandlingerne, og forhandlingerne skal ikke føres i Folketingssalen.

Det er nu heller ikke uinteressant at læse AIM-undersøgelsen blandt brugere og patienter fra november 1997, hvor spørgsmålet om lørdagsåbent hos praktiserende læger blev vurderet, og det blev vurderet som »ikke vigtigt«. Én ting er, at lægerne ikke prioriterer lørdagsåbent højt, men når patienterne heller ikke mener, det er så vigtigt, hvorfor har vi så spørgsmålet og forslaget? Hvorfor blande sig i forhandlingerne, der lige netop foregår nu?

I alle forhandlinger er det helt almindeligt, at man møder op med de områder, man prioriterer højt. Man forhandler, og man når et resultat. Derfor undrer jeg mig også ligesom ved det tidligere forslag over, at dette spørgsmål ikke er bragt op i forbindelse med forhandlingerne om finansloven. Det havde været rimeligt, hvis det var noget, man prioriterede højt, at bringe det ind i forhandlingerne, så man kunne få afsat penge til det. For penge koster det jo.

I stedet for ønsker man i virkeligheden, at vi skal blande os i decentrale forhandlinger, der foregår lige nu. Jeg kunne langt bedre forstå forslaget sidste år lige før valget til amtsrådene. På det tidspunkt havde forslaget en vis betydning – jeg kan ikke lade være med at drille! På det tidspunkt havde vi også en vis forståelse for, at den lokale valgkamp også blev flyttet herind i Folketingssalen, men nu er amtsrådsvalget overstået, så skulle vi ikke lade parterne selv forhandle det her?

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget.

Henriette Kjær (KF):

Et liberalt erhverv bør også være liberalt, og hvis de praktiserende læger skal have mulighed for at praktisere og tilbyde de ydelser, som deres patienter efterspørger, er der behov for, at man gør det muligt for erhvervet at holde åbent om lørdagen. Det betyder ikke, at lægerne får pligt til at holde åbent, men de, der ønsker det, bør også have mulighed for det.

Der er ingen tvivl om, at det er hos den praktiserende læge, man får den bedste behandling, når det drejer sig om banale sygdomme. Det er familielægen, der kender én godt og ved, hvilken familie man kommer fra, og hvordan éns arbejdsmæssige forhold er. Det vil derfor være en fordel, hvis man i videst muligt omfang kon-

sulterer den praktiserende læge frem for at søge vagtlæge eller skadestue, men da lægen ikke er til at få fat på i weekenden, må man netop benytte sig af andre lægelige tilbud, som både er dyrere for samfundet og mindre optimale for patienterne.

Det er jo sådan, at stadig flere patienter søger behandling uden for lægens sædvanlige åbningstid, og det kan have flere årsager. Måske kan eller vil man ikke tage fri fra arbejde og vælger derfor at gå på skadestuen efter arbejdet. Men der er også familier med børn, der venter et stykke tid, inden de henvender sig til en læge, fordi de håber på en bedring i barnets sygdomstilstand, men også, fordi forældrene ikke føler, at barnets lidelser trods alt er så alvorlige, at man ligefrem skal tage fri fra arbejde for at gå til lægen. De ender med at henvende sig på skadestuen eller ringe til vagtlægen, når de er kommet hjem fra arbejde.

Det er en dårlig udvikling, som man kan klandre forældrene for, men jeg mener også, man bør forsøge at vende denne udvikling, og det kan man så gøre ved at lade lægerne holde åbent om lørdagen. Det ville også betyde, at både far og mor kan komme med til f.eks. børneundersøgelser og dermed opleve hele forløbet hos lægen som mere roligt, end det opleves nu.

Det ville give både børnefamilier og andre en mulighed for at få lidt mere luft i dagligdagen, for det er jo sådan, at hvis man har et lille barn, som skal vaccineres rimelig ofte inden for de første par år, går der faktisk en række fridage med at komme til lægen, og det vil være en velkommen mulighed, hvis man kunne lægge nogle af besøgene om lørdagen.

Det Konservative Folkeparti opfordrer derfor regeringen til at tilskynde de parter, som det drejer sig om, nemlig Amtsrådsforeningen og Praktiserende Lægers Organisation, til, at man ved de kommende overenskomstforhandlinger sikrer mulighed for lørdagsåbent. På mange andre områder er vores samfund indrettet efter nutidens faktiske forhold, og det bør altså også gælde de sundhedsydelser, vi får fra lægerne.

Når der er en undersøgelse, der viser, at befolkningen ikke ser det som et behov, at der skal være en markant udvidet åbningstid hos lægerne, er jeg da fuldstændig enig. Jeg ønsker heller ikke en udvidet åbningstid som sådan, men jeg ønsker, at man planlægger anderledes, og at man lægger åbningstiden om for netop at imødekomme børnefamiliernes behov.